

Egyetemi bölcsődét!

Tanszéki értekezlet a Gyermekklinika

A beszámolót dr. Boda Domokos vezető professzor, valamint dr. Virágh István klinikai adjunktus, szakszervezeti titkár tartotta, a Gyermekklinika napokban rendezett tanszéki értekezletén.

A legutóbbi értekezlet óta sokat szépsült, változott a klinika. A festések, javítások igen szépen haladtak. Új részleget alakítottak ki a gyermek osztály részén „intenzív osztály”-t. Igaz, hogy 1963. óta üzemel a házban intenzív részleg, de ez sajnos klinikai viszonylatban kicsi, csupán két kórterem 7 ágyval. A szépen kifestett, átalakított osztály beindulásához már csak ápoló nővérekre lenne szükség, Boda professzor tájékoztatása ezzel kapcsolatban megnyugtató. Tizenhárom nővér-státust fog kapni ez év szeptemberében a klinika. Ha az ígértet valóság lesz, az eddigi nagyon szép eredmények megszorozódnak.

Kimagasló eredmények mutatkoznak a növekedésképzésben is. A jelenleg befejezett továbbképzés anyagát — sürítve — minden osztály megkapja, hogy a „ki mit tud vetélkedőre” alaposan fel tudjanak készülni a jelentkezők.

A gyakorlati oktatás eddig kampány-szerű volt. Itt is változásra számíthatunk. A túlszűfoltás és a létszámhiány megszüntetése érdekében az oktatás folyamatos lesz, természetesen a nyári szünet kivételével. Nyári szünetben egyetemistákat alkalmazunk, ami kis létszámúban eddig is volt. Igen sok egyetemi hallgató visszatérő dolgozó nálunk és szívesen is látjuk, hiszen hasznos és nehéz munkát végeznek ők is.

A beszámoló következő részében az I. negyedévi bérmetakarításról, illetve a bérmaradvány felosztásáról hallottunk. A január óta érvényes elvek alapján történik a felosztás. A pénz kifizetése július 1-ig megtörténik. Meg kell említeni, hogy azt a munkát, amit nővéreink, takarítónk végeztek, a nagy kiesés, fluktuáció miatt a bérmaradvány felosztásával csak részben lehet dotálni. Itt inkább erkölcsi elismerés jár mindazon dolgozóinknak, akik helytálltak a nagyon nehéz körülmények között is.

Az értekezleten két nyugdíjas dolgozónkat búcsúztattunk. A hosszú, nehéz munka után a megérdemelt pihenés következik. Gercsák Imréné nővér 10 évet, Hajdú R. Vilmosné 16 évet dolgozott intézetünkben. Jól esik a pihenés, de azért fájó szívvel búcsúztak, hisz életük jelentékeny részét itt töltötték közöttünk, kitarító, kemény munkában. Ez a búcsú csak a munkának szól, mert mi ezután is nagyon sok szeretettel várjuk őket bármikor. Szívesen beszélgetünk velük és örömmel vesszük, ha egy-egy alkalommal beszámolnak élményeiről, gondjaikról.

A beszámoló értékes hozzászólások követték. Dr. Virágh adjunktus hozzászólásában arról szólt, hogy a nagy munkában elfelejtettünk kikapcsolódni, szórakozás szinte alig van. Kirándulásokat, klubdelutánokat kellene szervezni. Ez bizony ügyes ötlet, hiszen munkaidőben keveset beszélgetünk és ha igen, ez inkább szakmai jellegű.

Lakatos Jánosné nővér hozzászólása elgondolkodtató volt. Nincs az egyetemnek bölcsődéje, óvodája! Ez valóban sok gondot okozó probléma. A dolgozók döntő többsége nő, illetve anya, és gyermekeik bölcsődéi elhelyezése sokszor nehézségekbe ütközik. Nem egyezik a kerületi bölcsőde napi-rendje a három műszakban dolgozó nővérek beosztásával. Nagyon helyes lenne — gondolom ez nem csak a Gyermekklinika problémája — ha egyetemünkön felmerést végeznének a bölcsőde, illetve óvoda létesítését illetően. Reméljük terveink, elgondolásaink nem szavak maradnak, hanem ténylegesen is láthatunk belőlük valamit megvalósulni.

LOVASZ FERENCÉ

Konferencia tanulságokkal

Ez évben különösen szép számban pályáztak a hallgatók Bölcsész tudományi Karunkon színvonalas dolgozatokkal, ezt bizonyítja a díjazott dolgozók magas száma. (Kár, hogy a szekciók túlságosan rövid, korlátozott idejű ülésen nem kerülhetett sor a dolgozatok érdemi megvitatására.) A 12 diákkörben benyújtott dolgozatok közül 38-at tartottak a szekciók díjazásra érdemesnek. A legjobbak a következők voltak.

Dr. Kristó Gyuláné (Fábián Ilona) V. évf.: A határozott névelő történetéhez, Mark Tamás V. évf.: Tipológia a finnugor és szamojed nyelvek köréből, Simoncsics Péter V. évf.: A nyenyec költői nyelv, Szabó Magdolna V. évf.: Egy fejezet a jász etnikum néprajzából, Koch József V. évf.:

Treitschke a politikus történetész, Ecsedy István IV. évf.: A somogyvári idől vallástörténeti vonatkozásai, Nagy Katalin V. évf.: Az enjambement funkciója Lermontov költészetében, Ivity Mária V. évf.: A szubjektív értékelés kézi a him- és semlegesnemű főnevek körében, Horváth Judit V. évf.: Robbe-Grillet és a francia új regény, Csúri Károly V. évf.: Az etikai normák egzisztenciális értéke Hugó von Hoffmannstahl Reitergeschichte című elbeszélésében, Gyimes Erzsébet II. évf.: Óvodáskorú gyermekek óvodához való viszonyának vizsgálata.

Az eredmények figyelemre méltók, ez azonban korántsem jelenti azt, hogy problémák nem akadnak. A legtöbb diákkörben a hallgatók túlságosan elszigetelten dolgoznak, egy maguk választotta területen, s ennek következtében a diákköri üléseken nem tudnak érdemlegesen hozzászólni az adott témához. Egy másik nagyon fontos és megoldásra váró probléma az, hogy a diákkörök nem zárkozzanak el a külvilágtól. A hallgatók a diákkörökön belül szívesen végeznének olyan munkát, — ez az öntevékenységet egyáltalán nem csökkentené —, amely nemcsak saját maguknak, hanem egy nagyobb közösség, pl. a város valamilyen intézménye számára is hasznos lenne. Feltétlenül szükséges, hogy a KISZ, az egyetem segítsen a diákköröknek e lehetőségek felkutatásában. A sikeres diákköri munkát előmozdítaná a többi egyetemen működő azonos diákkörökkel teremtett kapcsolat. (Erre már történt kezdeményezés, a lélektani TDK az áprilisi Pszichológusnapokon hivatalosan is felvette a kapcsolatot az ELTE pszichológia TDK-val.) Így mód nyílik arra, hogy egymás munkájáról ne csupán egy országos konferencia egyébként is nagyon szűk keretein belül értesüljenek, hanem egész tanévben folyamatosan kicseréljék tapasztalataikat. A nemzetközi kapcsolatok kiépítésével még színesebbé, tartalmasabbá lehetne tenni a diákköri munkát.

Ezeket a problémákat olyan hallgatók jelezték, akiknek már van némi gyakorlatuk a diákkörökben. Érdemes tehát megszívlelni, s jövőre, az új tanév beindulásakor, a diákkörök újjászervezésekor ezeket figyelembe véve megtervezni a diákköri munkát.

GYIMES ERZSÉBET

Nyitrai vendégek

A két intézmény között fennálló együttműködés keretében a szegedi főiskola most a Nyitrai Pedagógiai Faltudományi Intézet két oktatóját látja vendégül két hétre. Valkovics Gusztávné a Szegeden folyó szlovák szakos képzést, ezen belül elsősorban a nyelvtanítás metodikáját tanulmányozza. Békés meggyében meglátogatja majd a szlovák iskolákat, és a budapesti könyvtárakban anyagot gyűjt a magyar törvények szlovák fordításai c. disszertációjához. Vörös Vincéné az Irodalom- és Nyelvtudományi Tanszéken a nyelvészet és az ifjúsági irodalom oktatásának kérdéseivel ismerkedik és a gyakorló iskolák irodalomóráit is látogatja.

ÚJ RENDELKEZÉS

Társadalmi ösztöndíj

A MŰVELŐDÉSÜGYI MINISZTERIUM elkészítette a társadalmi ösztöndíj-rendelet tervezetét, melynek végleges megjelenése a nyárra várható, s ezért a már megkötött szerződésekre vonatkozó fontosabb változások tervezetét most közöljük.

Az ösztöndíj három részből áll: tanulmányi ösztöndíjből, szociális támogatásból és ösztöndíjpótlékból. Az ösztöndíj „tanulmányi ösztöndíj” megjelölésű részét a hallgató a második évfolyam első félévétől kezdődően kaphatja. A tanulmányi átlageredményhez igazodik, és azt az alábbi táblázat szerint kell megállapítani:

Ha az előző félévben elért tanulmányi átlageredmény 4,51—5,00 akkor a tanulmányi ösztöndíj havi összege 300—500 forint; 4,00—4,5 tanulmányi eredmény esetén 200—350 forint; 3,51—3,99 tanulmányi eredmény mellett pedig 100—200 forint. A tanulmányi átlageredményt az előző félévi vizsgaidőszak lezárása után a vizsgaszabályzat rendelkezései szerint kell kiszámítani. Vizsgálathoz engedélyezése esetén a halasztott vizsgát a vizsgaidőszakban letett vizsgáinak kell tekinteni.

A vállalat kivételén 100—200 forint összegű tanulmányi ösztöndíjat folyósíthat olyan hallgató részére is, aki az előző félévben legalább 3,00-as tanulmányi átlageredményt ért el. A tanulmányi ösztöndíj mértékét a fentebb közölt határokon belül a felek a szerződésben állapítják meg.

Külsők: belülről

A külső iskolai gyakorlat befejezése előtt néhány nappal a hőmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumban kerestük fel tanárjelöltjeinket. A „vidéki tanárkodásról” beszélgettünk három bölcsészhallgatóval. Arra a kérdésre, hogy miért éppen itt gyakorolnak, háromféle választ kaptunk:

— Vásárhelyi vagyok, saját kéréssemre osztottak be régi iskolámba — mondotta Pál János, aki magyart és történelmet tanított.

— Mindszentről könnyű volt ide átjární és otthon mégis olcsóbb, mint albertben, — indokolt Szefcsik Etelka magyar—orsz szakos tanárjelölt.

A legnyomósabb érve Iványi Ildikónak van: — Egy hónappal előttem születtem, Vásárhelyen van a családom. Még így is nagyon nehéz volt, igaz, hogy sok utánajárással februárban kedvezményt kaptam, s csak orosz tanítottam. Szerencse, hogy itt kevesebb a köztársaság, mint a gyakorlóban, szabadabb a légkör.

— Sőt, egészen barátságos — vág bele Pál János. — Feltétlenül bizalommal vannak itt irántunk: mehetünk a saját elképzelésünk után. „Emberszámba” vettek bennünket. A gyerekek is jobbák, respektálják a jelölteket. Az egyetlen mérce az eredményes munka. Ilyen légkörben jó tanítani.

A lányok élénken helyeslelnek. „Így jó tanítani, ha az embert hagyják.”

— Ez a „szabad gyakorlat” előnye — magyarázza Ildikó — teljesen önállóan dolgozunk. Sokat kell készülni, de nem agyonkészülni és szóról-szóra megtervezni az órákat, mint egyes szakvezetőknél a gyakorlóban. Igazán itt lettünk önálló tanárok.

Szavay István felv.

Akik nyilatkoztak riporterünknek: a vásárhelyi gyakorlat résztvevői

A SZOCIÁLIS TÁMOGATÁS mértékét az alábbiak szerint kell megállapítani: amennyiben az egy családtagra jutó havi jövedelem nem haladja meg az 500 forintot, s az eltartó az egyetem székhelyén lakik, a szociális támogatás havi összege 200 forint, ha az eltartó más helységbe való, akkor 300 forint. 500—800 forintig terjedő jövedelem esetén a szociális támogatás mértéke ugyan ez, azzal a különbséggel, hogy a társadalmi ösztöndíjat a természetbeni juttatásokért (diákotthon, étkezés, stb.) nagyobb összeget fizet. 800—1100 forintig terjedő jövedelem mellett a havi szociális támogatás összege 100, illetve 200 forint, 1100 forint fölötti jövedelem esetén pedig a hallgató csak akkor kap 100 forint összegű szociális támogatást, ha eltartója nem az egyetem székhelyén lakik. Ha az egy családtagra jutó havi jövedelem meghaladja az 1500 forintot, a társadalmi ösztöndíjas nem kap szociális támogatást.

A felsőoktatási intézmény az egy családtagra jutó havi jövedelem kiszámításánál, valamint az ösztöndíjas kategóriában sorolásának évközi megváltoztatásánál a nappali tagozatos hallgatók rendszeres állami támogatására vonatkozó rendelkezéseket köteles alkalmazni. A dékán a diákjelölti bizottság javaslata alapján az ösztöndíjat az egy családtagra jutó havi jövedelemnek megfelelő kategóriánál eggyel magasabb, vagy eggyel alacsonyabb kategóriában sorolhatja a nappali tagozatos hallgató állami támogatására vonatkozó rendelkezések szerinti esetekben. A szociális támogatás havi összegét a rendelkezés szerint — az évközi változás esetét kivéve — tanévenként egy alkalommal a felsőoktatási intézmény álla-

— S kár talán, hogy az egész félévet nem vidéken töltöttük el. Heti 10—12 órában huzamosabb ideig tanítva, önállóbban biztosan hasznos lett volna. Itt is lehet annyi tapasztalatot gyűjteni, mint Szegeden. Ebben az iskolában például magasfokú programozott oktatás folyik. Most derült ki, mennyire hiányzik, hogy az egyetemen és a gyakorló iskolában sem készítenek fel bennünket a nyelvi laborokban történő oktatásra. Ezen jó lenne, ha változtatnának. — „tör ki” Etelkából a nyelvzakos.

— Meg azon is — veszi vissza a szót Iványi Ildikó — hogy az ösztöndíjat nem fizetik ki időben, akkor sem, ha beutazunk érte. Nem lehetett volna ezt kipostázni? Kell a pénz, hiszen az egyetemről erre a három hétre kapott összegből nem lehet „létezni”. Szerintem, az kevés.

A pénzügyeket vitatják egy darabig, majd megegyeznek abban, hogy ők itt honnan mégis jobban jöttek ki, mint akik albertben laktak. Mondják, hogy a kezdőfizetésből ha „vidékre” kell menniük majd, még nehezebb lesz. Elég pesszimistán néznek az álláspályázás elé. Hogy miért? — Vásárhelyen szeretnének maradni, de állás nincs.

— Azaz — mondják — a művelődési osztály szerint nincs, még a környékbeli tanyai iskolákban sem. Pedig hát itt a zenei általánosban is másodikállásban oldják meg az orosz oktatását. Hihetünk?!

Nem nagyon hisznek. Sokat beszélgetünk még, és sajnálják valamilyen nyien, hogy vége az egyetemi éveknek, a gyakorló időnek. Kicsit drukkolnak az államvizsgáktól („Inkább heti húsz óra, mint az államvizsgák!”) — és az álláselosztástól. De mindezt már felnőtté, tanárossá. Kívánjuk, sikerüljön nekik — s valamennyi végzősünknek.

SZABÓ MAGDOLNA

pílja meg, az a vállalatra és az ösztöndíjasra kötelező.

Ösztöndíjpótlékben részesül az ösztöndíjas, ha a szerződésben Budapest főváros területén kívül fekvő munkahelyen vállalt munkába lépésre kötelezést. Az ösztöndíjpótlék havi összege a szerződésben vállalt munkahelytől függően:

— Debrecen, Miskolc, Pécs és Szeged m. j. városok területén levő munkahely esetében 100 forint.

— Egyéb helyeken 100—400 forint, ennek összegét a felek szerződésben állapítják meg. Az így megállapított ösztöndíjpótlék összege 100 forintnál kevesebb nem lehet. Az ösztöndíjpótlék szempontjából a tanulmányi szerződésben kijelölt munkahelyet kell figyelembe venni, akkor is, ha a vállalat székhelye más helységben van.

Az ösztöndíj a tanév folyamán a szorgalmi időben 10 hónapon át, a szorgalmi időn kívül pedig a tantervben előírt szakmai gyakorlata idejére folyósítható.

A rendelet részletesen rendeli az ösztöndíjas és a vállalat jogait és köteleseit.

A RENDELET A HATALYBA lépése előtt kötött szerződések hatályát nem érinti, tartalmuk azonban az ösztöndíj összetételére, összegére és folyósításának módjára e rendeletben, a szerződésszegésre vonatkozóan pedig a munkatörvénykönyv végrehajtásáról szóló 34/1967/X. 8./korm. sz. rendelet 15. §-a (3) bekezdésében, és az e rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően módosul. Az ösztöndíjas azonban e rendelkezés alapján nem kaphat kevesebb ösztöndíjat, mint amennyit szerződése alapján az 1968/69-es tanévben kaphatott volna, az esetleges többletet ösztöndíj kiegészítés címén kell folyósítani.